

Porocilo o izmenjavi - Braga, Portugalska
26.07. – 20.08.2010

Sprva je že kazalo, da bom to poletje preživela doma, kar po letoletni Erasmus izmenjavi niti ne bi bilo tako tragicno. Vendar se mi je kasneje po odpovedi kolega iz fakultete ponudila priložnost za prakso na Portugalski. Izkušnje z IFMSA izmenjavami sem že imela, saj sem bila lansko poletje v Mehiki. Tako sem bila ponovne priložnosti izjemno vesela, saj je bila lanska izkušnja neprecenljiva. Sprejeta sem bila v Brago in sicer 20.8. Niti kraj niti termin mi na zacetku nista bila po godu. Ker sem imela v Nemciji še izpite, sem uspela prakso prestaviti za 1 teden, tako da je bil dokončen termin od 26.7. - 20.8.2010. Destinacija je ostala ista in izkazalo se je za najboljše možno. Iz izkušenj vem, da z manj pričakovanji kot greš, bolj zadovoljen si.

Kontaktna oseba je na trenutke redno odgovarjala, na trenutke ni bilo ne duha ne sluha. Ravno pred odhodom se ni javil, tako da sploh nisem vedela, ce me bo kdo pričakal na postaji ali ne. Na sreco sem si zapisala njegovo telefonsko, ki sem jo našla na IFMSA strani. V Brago sem prispela ob polnoci z avtobusom iz Španije. Takoj sem opazila, da me nihce ne caka. Tako sem poskusila sreco s telefonsko številko. Miguel (kontaktne oseba) se mi je oglasil in obljubil, da me pride iskat. Kasneje sem spoznala, da sem imela kar sreco, saj so mi ostali študenti iz izmenjave povedali, da so ga nekateri večkrat neuspešno želeli doseči. Odpeljal me je v študentski dom in se opravičil, da ima naslednje jutro nujne opravke in bom morala sama poiskati svojo tutorko. Študentski dom je bil kar v redu, ceprav nekoliko star. V sobah smo bili po 2, kuhinja in kopalnica sta bili skupni za eno nadstropje. Kuhinja je bila prakticno neuporabna, saj razen hladilnika in mikrovalovne pecice ni bilo nicesar. Na voljo smo imeli tudi internet in avtomate s pijaco in prigrizki.

Naslednje jutro sem spoznala ostale študente in skupaj smo odšli v bolnišnico. Hodili smo približno 20 min. Pokazali so mi kje je oddelek za splošno kirurgijo. Odpeljali so me k moji tutorki Sandri Martins, ki sem jo spoznala kar med operacijo. Izkazalo se je, da ne govori prevec dobro angleško, moja portugalščina pa se tudi ni na nivoju. Tako sem si veliko stvari kar sama prebrala iz kartotek, v veliko pomoc so mi pa bili tudi specializanti, ki so mi z veseljem pomagali in razložili zadeve v angleščini. Povprečno sem bila v bolnici po 4 ure dnevno. Zjutraj smo ponavadi opravili vizito,

kasneje, ce so bile na programu, sem si ogledala operacije. Na oddelku splošne kirurgije sem bila že lani, zato sem upala, da mi bo uspelo zamenjati oddelek. Žal brez uspeha. Tako sem 4 tedne v glavnem gledala kolonektomije. Vcasih sem lahko asistirala, ce ni bilo prevec specializantov, kaj vec mi pa niso pustili. Ne morem trditi, da sem se naucila veliko novega. Lahko pa recem, da zagotovo vem, da ne bom splošni kirurg .

Ze prvi dan sem spoznala, da je Braga ocarljivo mesto. Kot sem že prej slišala, ima veliko cerkva, vendar pa to ni vse. Za razliko od ostalih portugalskih mest je zelo cisto, po vsem mestu je veliko cvetlicnih nasadov, prijetnih kaficev in trgovinic. Edino okoliš okoli našega doma je bil umazan, kar pa ni cudno, saj smo živeli v "ciganskem" predelu. Opozarjali so me tudi naj nikar ne hodim ponoci sama, tako da raje nisem izzivala usode :). Sicer pa sama tako nikoli nisem bila. Na izmenjavi nas je bilo 15 študentov in v 4 tednih smo se precej zblížali. Vsak vecer smo skupaj večerjali. Od Miguela smo dobili 2,5 EUR na dan za prehrano. Ceprav smo mu skušali razložiti, da to ni dovolj za spodoben obrok, se v tej smeri ni nic spremenilo. Sicer pa je bila naša sreca ta, da je Braga cenovno dokaj ugodno mesto, tako hrana kot pijaca.

Miguel se kot kontaktna oseba in vodja socialnega programa ni prevec izkazal. Velikokrat nas je pustil na cedilu, tako da smo se kasneje raje kar sami organizirali.

V domu je bilo tudi nekaj portugalskih in brazilskih študentov, ki so nam bili v veliko pomoč, nas peljali v različne bare in klube in nam nudili družbo. Organizirani izleti so bili v Viano do Castelo, Porto in Lizbono. V Portu smo spoznali tamkajšnje študente na izmenjavi in med seboj izmenjali vtise. Naša skupina se je strinjala, da smo lahko zelo srečni, da smo pristali v Bragi, saj smo bili med seboj veliko bolj povezani, bolnica je bila blizu in mesto je veliko cenejše kot Porto. Izleta v Lizbono se nas vecina ni udeležila. Sami smo se podali v Guimarães, na Bom Jesus in Aveiro, enkrat nam je Miguel pripravil žar in velikokrat smo popoldan preživeli ob bazenu.

Štirje tedni so izjemno hitro minili. Zatem sem se podala se proti jugu Portugalske. Tokratna izmenjava morda iz profesionalnega vidika ni bila tako uspešna kot lanska v Mehiki, vendar sem pa kljub temu zadovoljna, da sem svoje poletje preživela na ta način. Vseeno sem videla zanimive stvari in tako ponovno uspešno združila zabavno s koristnim. O sami Portugalski lahko govorim le v superlativih, saj so mi tako dežela kot ljudje izjemno všeč.

Sandra Klasinc